

Juan Carlos Carrido

تولد یک مربی

حالا گاریدو بیش از هر زمان دیگری در فوتبال ایران جدی گرفته خواهد شد

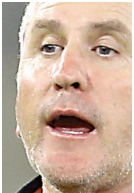
۲ قافیه را به انتقادات نباخت

بعد از اعلام فهرست پرسپولیس، خیلی از هواداران به شکلی قابل انتظار از خط خوردن پاسین سلمانی و حضور بازیکنی مثل سعید مهری انتقاد کردند. گاریدو پیش از این نیز چنین فشارهایی را تحمل کرده بود. انتخاب او اما این بوده که قافیه را نیازد و کار خودش را بکند. نهایتاً هم در پایان بازی، این مرد اسپانیایی بود که سر بلند شد؛ زیرا تا از اینکه مهری به زمین برود و پناستی بگیرد؟

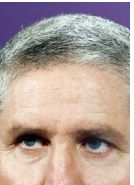
۳ بهترین تعویض‌ها را کرد

طبیعتاً تعویض، یکی از بهترین سنج‌ها برای داوری در مورد عملکرد مربیان است و گاریدو چهارشنبه‌شب از این حیث هم نمره قبولی گرفت. به شکلی معنادار، هر سه بازیکن تعویضی او در متن حرکت منجر به پناستی قرار داشتند؛ لوکاس ژوانو که با آگاهی محیطی بالا توپ را برای مسعود ریگی رها کرد، ایوب عملود که سانس کرد و مهری که پناستی گرفت.

۴ تیمش را برای برد به میدان فرستاد

آنچه از دقایق آغازین دربی کاملاً به چشم آمد، این بود که گاریدو تیمش را برای برد به میدان فرستاده است. با وجود آنکه شاید ترکیب ابتدایی استقلال حتی قوی‌تر هم بنظر می‌رسید، مربی اسپانیایی مرعوب این شرایط و نیز عدم حضور غایبان نامدار تیمش نشد و از آغاز روی کسب امتیاز تمرکز کرد. شرایط طوری بود که بازیکنان استقلال از اواخر نیمه‌اول فهمیده بودند حریف پرسپولیس نمی‌شوند و اشتیاق چندانی به ادامه بازی نداشتند.

۵ تواضع داشت

بعد از چنین بردی اما، تواضع و فروتنی گاریدو هم قابل تأمل بسود؛ مردی که اغلب اوقات، اظهاراتش در نشست‌های خبری باعث تحسین او می‌شود. گاریدو به جسی گل و خودنمایی، احترام رقیب را حفظ کرد و با وجود آنکه پرسپولیس در طول بازی نمایش برتری داشت، مدعی شد ممکن بود شاساگر دانش بازی را با یک گل بیازند. همین‌هاست که چنین بردی را ارزشمندتر می‌کند.

بهبود رسانی | اگر چه خوان کارلوس گاریدو پیش از این نیز نشانه‌هایی از اثرگذاری مطلوب روی پرسپولیس بروز داده بود، اما بدون تردید برتری در دربی تهران، یک نقطه عطف برای مرد اسپانیایی خواهد بود؛ آنچه باعث می‌شود او از هر زمان دیگری جدی‌تر گرفته شود و فرصت بهتری برای اعمال ایده‌هایش روی نیمکت سرخ‌پوشان به‌دست بیاورد. چهارشنبه چهارم مهر، تاریخ تولد رسمی یک مربی خارجی در فوتبال ایران است؛ کسی که حالا خیلی از مخاطبان و منتقدان با احترام بیشتری از او یاد می‌کنند. بیا ببیند اهمیت کاری را که گاریدو در دربی کرد با هم مرور کنیم.

بازیکنانش را به خطر نینداخت

۲ بازیکن خارجی مهم پرسپولیس، روزهای پیش از دربی را با مصدومیت سپری کردند و در شرایطی که به‌نظر می‌رسید مشکلی بابت حضور در بازی با ساعت قبل از بازی و با شنیدن خبر غیبت ایوب عملود صدرصد آماده نشدند. شاید کادرفنی پرسپولیس می‌توانست به‌زور قرص و آمپول اوستون اورونوف و ایوب عملود را به این بازی برساند اما گاریدو با حرفه‌ای‌گری، یک فصل را فدای یک بازی نکرد. اورونوف کلاً مشغول استراحت شد و عملود هم کمتر از ۱۵ دقیقه به میدان رفت. این، یک نگاه درست است.

نکته بازی

حالا چه می‌گفتی؟

یکی از نکات جالب دربی، تأخیر مفصل استقلال در ورود به زمین، پیش از آغاز نیمه دوم بود. در شرایطی که پرسپولیس‌ها وارد میدان شده بودند، چیزی حدود ۷ دقیقه منتظر شاگردان جواد نکونام شدند و این موضوع حتی اعتراض گاریدو به داور چهارم را هم در پی آورد. تأخیر یک تیم در ورود به زمین، معمولاً به این معنی است که مربی دارد حرف‌های مهمی به آنها می‌زند. با وجود این، صادقانه باید گفت در وقت دوم هم مثل نیمه‌اول، اصلاً اثری از تفکرات کادرفنی در نمایش استقلال‌ها پیدا نبود. برای این مدل فوتبالی که آبی‌ها بازی کردند، همان ۱۵ دقیقه بین نیمه‌ها هم زیاد است و کل حرف را در دقیقه می‌شود زد؛ از همه جا سانسر کنید روی دروازه و مدام هم خودتان را ببینداز روی زمین! غیر از این است؟

بزرگ‌ترین جنجال دربی، خنثی شد!

دقایق پایانی دربی ۱-۰، اتفاقی رخ داد که اگر کامل می‌شد، یکی از بزرگ‌ترین جنجال‌های سالیان اخیر فوتبال ایران را به‌وجود می‌آورد. داستان به صحنه‌ای مربوط می‌شد که استقلال برای جبران گل خورده فشار می‌آورد و بی‌محاسبات توپ روی دروازه پرسپولیس می‌ریخت. در این زمان رافائل سیلوا، مدافع آبی‌ها مصدوم شد و در محوطه جریمه پرسپولیس روی زمین افتاد. بازیکنان استقلال اما به‌خاطر عجله‌ای که داشتند، به این موضوع توجه نکردند و بازی را ادامه دادند. در نهایت این سروش رفیعی بود که بعد از تصاحب توپ، آن را به اوت فرستاد. قاعدتاً استقلال‌ها باید بعد از پرتاب اوت، توپ را به بازیکنان پرسپولیس برمی‌گرداندند اما چنین نکردند و حتی از مان‌رمضانی ضربه سر زد که کندوز آن را گرفت. اگر توپ‌رمضانی گل شده بود، الان تیم داشتند خرخره هم را می‌جویند!

برای فرشاد، فرجی شد

بی‌هیچ تردیدی، یکی از بهترین بازیکنان پرسپولیس در دربی ۱-۰، فرشاد فرجی بود. در شرایطی که هواداران این تیم از حضور دو ساعت قبل از بازی و با شنیدن خبر غیبت ایوب عملود در این مسابقه زانو می‌بغل گرفته بودند، فرجی در سمت راست خط دفاعی به میدان رفت و همه را غافلگیر کرد. این بازیکن عملکردی کم‌نقص و قابل ستایش داشت. او در کارهای دفاعی چندان به مشکل نخورد که البته یکی از دلایل هم می‌توانست میل هجومی پایین استقلال‌ها برای این مسابقه بوده باشد. فرجی همچنین گهنگاری در برنامه‌های تهاجمی تیم هم ایفای نقش کرد که از جمله آنها باید به سانسر تماشاگرانی که برای علی‌علیور در نیمه‌اول اشاره کنیم؛ تویی که به شکل خطرناکی راهی کزتر شد. در حقیقت مصدومیت ایوب، فرجی برای فرشاد بود تا تلاش و زحمت، لیاقتش را نشان بدهد.

جام جهانی

پایان تلخ

شاگردان شمسایی خیلی زود از جام جهانی فوتسال حذف شدند تیم ملی فوتسال ایران با شکست مقابل مراکش، خیلی زود از جام جهانی حذف شد. این اتفاق در حالی رخ داد که پس از صعود ایران از دور گروهی و حضور در سمت سخت جدول، انتظار می‌رفت ایران حداقل یک بازی دور حذفی را پشت سر بگذارد و آماده تقابل با برزیل شود. شاگردان شمسایی یک‌نیمه ناامیدکننده مقابل مراکش داشتند و با شکست ۴ بر یک به رختکن رفتند. ملی‌پوشان ایران در آغاز نیمه‌دوم و در همان دقیقه ابتدایی، اختلاف را به حداقل رساندند اما در ادامه تلاش هایشان برای زدن گل چهارم به نتیجه نرسید و حتی پناستی ثانیه‌های پایانی هم برای ایران از دست رفت تا شمسایی و شاگردانش در پایان مرحله یک‌هشتم به خانه برگردند. فرانسه که با شکست مقابل ایران به سمت آسان جدول رفته بود، روز گذشته با نتیجه ۵ بر ۲ از سد تایلند گذشت و حریف پاراگوئه در مرحله بعد شد. جالب اینکه پرتغال که مطرح‌ترین تیم سمت آسان جدول بود، با شکست مقابل قزاقستان از دور رقابت‌ها کنار رفت.

حالا که تیم ملی فوتسال ایران از دور رقابت‌ها کنار رفته، بدنیست نگاهی به عملکرد این تیم در جام جهانی گذشته داشته باشیم. فوتسال ایران در نخستین دوره جام جهانی غایب بود و برای اولین بار در جام جهانی ۱۹۹۲ هنگ‌کنگ مجوز حضور در این رقابت‌ها را به دست آورد. تیم ملی ایران در این دوره از مرحله دوم گروهی اول و دوم صعود کرد و خودش را به نیمه‌نهایی رساند اما در نهایت با شکست مقابل آمریکا و پس از آن اسپانیا، صاحب رتبه چهارم شد. در ۱۹۹۶ اسپانیا، فوتسال ایران در پایان مرحله گروهی اول از دور رقابت‌ها حذف شد. این اتفاق در ۲۰۰۰ گواتمالا و ۲۰۰۴ تایوان هم تکرار شد و ایران در پایان گروهی اول از دور رقابت‌ها کنار رفت. فوتسال ایران در ۲۰۰۸ برزیل، از مرحله اول گروهی صعود کرد و در پایان مرحله دوم گروهی از رقابت‌ها حذف شد. با تغییر فرمت بازی‌ها، ایران در ۲۰۱۲ تایلند از مرحله گروهی صعود کرد اما در یک‌هشتم به کلمبیا باخت و از دور رقابت‌ها کنار رفت. بهترین عملکرد ایران در جام‌های جهانی به ۲۰۱۶ کلمبیا برمی‌گردد؛ جایی که ایران در نیمه‌نهایی به روسیه باخت اما در رده‌بندی موفق شد ایران در رقابت‌ها شرکت دهد و تیم سوم لقب بگیرد. در ۲۰۲۱ لیتوانی ایران خودش را به دور حذفی رساند و در یک‌هشتم از یکستان با شکست داد اما پس از آن به قزاقستان باخت و به خانه برگشت. در ۲۰۲۴ هم که پرونده ایران در همان مرحله یک‌هشتم بسته شد، آن هم با یک‌شکست عجیب مقابل مراکش!

پرسپولیس در تمامی آمارها - از مالکیت و پاس تا شوت و امید گل - برتر از استقلال بوده و آبی‌ها فقط در تعداد خطا عدد بزرگ‌تری را ثبت کرده‌اند

۱۴۳ پاس بیشتر
پرسپولیس در مالکیت توپ و تعداد پاس، برتری کاملاً محسوس داشت. قمرزها ۵۷۲٫۲ درصد از زمان بازی صاحب توپ بودند و فقط در ۴۲٫۷ درصد توپ را به استقلال سپردند. ۴۵۷ پاس توسط سرخپوشان در مقابل ۳۱۴ پاسی که استقلال‌ها ردوبدل کردند، نشان از برتری قابل توجه پرسپولیس در استفاده از توپ داشت. در دقت پاس هم اوضاع قمرزها بهتر بود چون آمار ۸۱٫۴ درصد برای سرخپوشان و ۷۵٫۲ درصد برای آبی‌ها ثبت شده است. آمار موفقیت در نبردهای تن‌به‌تن هم اگر چه نزدیک است (۵۱٫۵٪ برای آبی‌ها و ۴۸٫۵٪ برای سرخپوشان) اما حکایت از برتری نسبی پرسپولیس‌ها دارد. در چنین وضعیتی، استقلال‌ها برای آنکه قافیه را کامل به حریف نیازند به خطا کردن رو آوردند و در طول این مسابقه تقریباً ۲۲ درصد بیشتر از حریف خطا کردند. ۸ خطا از سوی پرسپولیس و ۱۳ خطا از سوی آبی‌ها، علاوه بر اینکه خطاهای بیشتر استقلال را نشان می‌دهد، حاکی از یک دربی نسبتاً کم‌خطاتر از دربی‌های قبلی است.

فقط خطای استقلال بیشتر بود!

بازیکن زمین از نگاه متریکا، گزینه عجیب و غیرمنتظره‌ای است؛ بازیکنی که در شرایط عادی اصلاً بازیکن فیکس پرسپولیس نیست و مصدومیت ایوب العملود او را در لیست ۱۱ نفره دربی کرد. فرشاد فرجی، مدافع راست پرسپولیس در دربی ۹۰ دقیقه کامل بازی کرد، ۶۶ پاس داشت و دقت پاس هایش ۸۰٫۴ بود. او ۱۰ عملکرد دفاعی هم انجام داد اما برگ برنده‌ای که بیش از هر پارامتر دیگری باعث کسب نمره بالا از سوی فرجی شد، پاس‌های کلیدی او برای هم‌تیمی‌ها بود. فرجی با ۲ پاس کلیدی این پاس‌ها در لحظات پایانی و به نام بازیکنان جانشین که تازه دقیقه ۹۰ به زمین آمده بودند، ثبت شده است. در مجموع و براساس نمرات متریکا، بهترین بازیکنان این دربی فرشاد فرجی با نمره ۷٫۸۲، کنعانی‌زادگان با نمره ۷٫۶۸ و مسعود ریگی با نمره ۷٫۶۲ بودند. ضعیف‌ترین بازیکن میدان هم رافائل سیلوا بود با نمره ۶٫۶۸؛ کمی پایین‌تر از ماشااوریوف و رامین رضاییان.

بیشترین شوت: امید عالیشاه
در مقابل این آمار اما پرسپولیس‌ها ۱۳ بار به دروازه استقلال ضربه زدند که ۳ ضربه آنها داخل چارچوب بود تا از لحاظ ضربات داخل چارچوب ۲ تیم تفاوت چندانی نداشته باشند. اما از لحاظ خلق موقعیت پرسپولیس با امید گل ۱،۲۱، شرایط بهتری ایجاد کرد که ۰٫۷۴ از این امید گل مربوط به ضربه پناستی بود. برای پرسپولیس امید عالیشاه با ۳ شوت بیشترین ضربه را به سمت دروازه حریف زد. کنعانی‌زادگان، احمدزاده و علیپور هر کدام ۲ بار شوت زدند. شوت اول کنعانی‌زادگان همان ضربه عجیبی بود که از فاصله‌ای بسیار دور زد و با فاصله‌ای زیاد از بالای دروازه حسینی عبور کرد؛ شوتی کاملاً شبیه به شوت معروف نعیم سعداوی در نیمه‌اول بازی ایران و استرالیا، سروش رفیعی، وحید امیری و ایوب العملود هم هر کدام یکبار ضربه زدند که هیچ‌یک از این ضربات داخل چارچوب نبود. ضربه ایوب، همان ضربه سری بود که اواخر مسابقه کم‌دقت زد و گرنه می‌توانست در بدو ورودش به زمین، گلزن غیرمنتظره این دربی لقب بگیرد.

خارج از چارچوب خطرناک‌تر بود
مید گل استقلال در دربی چهارشنبه‌شب ۰٫۶۴ بود. امید گل، نتیجه ۷ شوت استقلال‌ها بود که فقط ۲۸ درصد آنها داخل چارچوب بودند. ۷ ضربه استقلال‌ها را رافائل سیلوا، سامان فلاح، ابوالفضل جلالی، پلانکو، آرمان رضانی و محمدحسین مرادمند زدند که رضانی با وجود حضور یک‌نیمه‌ای ۲ بار در موقعیت ضربه‌زدن قرار گرفت؛ چنان که مشخص است از ۷ ضربه استقلال‌ها ۳ ضربه به مدافعان این تیم اختصاص دارد که نشان از برنامه‌ریزی آبی‌ها روی ضربات ایستگاهی و کرنرها دارد. در این میان فقط ضربه سامان فلاح و یکی از ۳ ضربه رضانی در چارچوب بودند که به‌راحتی توسط گوندوز مهار شدند. خطرناک‌ترین ضربه استقلال البته یکی از آن ۵ ضربه خارج از چارچوب این تیم بود؛ شوت جلالی در نیمه‌اول که موقعیت آن روی اشتباه دروازه‌بان پرسپولیس به‌دست آمد و نهایتاً به تیر افقی دروازه برخورد کرد.

شیوه بازی ۲ تیم پرسپولیس و استقلال در دربی شماره ۱۰۴ تهران و شکی و شمایل این مسابقه به‌لحاظ فنی تقریباً همانی بود که از ابتدا پیش‌بینی می‌شد. با توجه به حضور جواد نکونام روی نیمکت آبی‌ها و علاقه او به اتخاذ شیوه‌های دفاعی و محتاطانه، فرم طبیعی این دربی هم مثل دربی‌های اخیر به‌شکلی بود که آبی‌پوشان با تجمع در زمین خودی، روزنه‌های نفوذ از روی زمین و راه‌های ضربه‌زنی از روی هوا را می‌بستند و پرسپولیس هم با صبر و پل‌آینه فراوان به دنبال پیدا کردن راهی برای عبور از این دیوار چندلایه بود. جواد نکونام از زمانی که روی نیمکت استقلال نشست در ۲ دربی تیم خودش را هدایت کرده و جالب اینکه در این سه دربی ۳ مربی مختلف روی نیمکت پرسپولیس به تقابل با او نشسته بودند. جیی گل محمدی، اوسمار و پیرا و خوان کارلوس گاردوین سه‌مربی بودند و محتاط هستند یا اهل ریسک، همه آنها در مقابل نکونام با یک مسئله مشترک روبه‌رو بودند؛ چگونه می‌توان به دروازه تیمی رسید که هر ۱۱ بازیکنش با دقت خاصی مسئول اجرای تاکتیک‌های دفاعی کی‌روشی-تکونامی هستند. تیم اوسمار در مقابل این شیوه کاملاً آچمز شد و نتوانست موقعیتی روی دروازه حسینی خلق کند. تیم جیی با ممارست زیاد بالاخره در ۲۰ دقیقه پایانی به گل رسید اما این برتری را در دقایق پایانی یعنی همان مددود دقایقی که استقلال از لاک دفاعی خارج شده بود، از دست داد. گاریدو هم ممکن بود با وجود برتری محسوس تیمش در زمین مسابقه، نهایتاً